

השגחה פרטית

וואונדערליכע 'השגחה' פרטית פון מעשיות פון היינטיגע צייטן - דערציילט אויף דער השגחה פרטית האטליין

פרטיות נח - לך לך תשפ"ה ♦ עלון מס': 150

די וועקענטליכע השגחה

ווער האט כח צו פאסטן 151 תעניתים?

מיט אנגעשפיטע אויערן איז ער געזעצן געבן דעם דאקטאר ווארטנדיג צו הערן זיין דיגנאזיע און וועלכע היילונגס מיטל ער קען נוצן זיך צו היילן פון די שווערע קרענק.

"הער מיר גוט צו", האט דער דאקטאר געזאגט.

"דו האסט פאר דיר איינס פון די צוויי ברירה'ס. אדער בלייבסטו דא אין שפיטאל א מאנאט צייט און יעדן טאג וועט מיר דיר געבן פינף איינשפריצן, אדער גייסטו אהיים און אין שטוב שלינגסטו איין יעדן טאג א טאבלעט וואס האט א טעם ווי אן אראנדזש".

וואס דענקט איר? וועלכע אויסוואל וועט דער חולה אויסוועלן? עס איז כמעט נישט קיין שאלה. עס איז כמעט א זיכערע זאך אז ער וועט אויסוועלן איינצונעמען טעגליך די טאבלעט.

עס איז גרינגער און אויך געשמאקער.

עס איז אזוי פשוט, אז מען דארף עס אפילו נישט ערקלערן. עס איז פשוט ביי פיזישע קרענק, אבער די זעלבע זאך איז אויך ווען עס קומט צו עבודת ה'.

דער הייליגער אריה"ק האט מגלה געווען אז אויף יעדע חטא וואס א מענטש טוט דארף ער פאסטן א רייע פון תעניתים. אויפ'ן דורכפאלן מיט כעס אליינס דארף מען פאסטן 151 תעניתים.

אויך אן איסור דרבנן ווי נכשל ווערן אין א חשש פון יין נסך דארף מען פאסטן 61 תעניתים.

די דערמאנטע תעניתים איז נאר א טייל פון די ליסטע. ער רעכענט דארט אויס פאר יעדע חטא וויפיל מען דארף פאסטן פאר דעם און דעם חטא.

מיר לעבן אין א שוואכע דור. מען האט שוין נישט די כח צו פאסטן, אבער עס איז דא אן עצה.

דער הייליגער אור לשמים הרה"ק רבי מאיר מאפסא שרייבט אז די עצה איז אמונה, און פאלגענד זענען זיינע הייליגע ווערטער אין פרשת בא:

"הנה בדורות הראשונים היה תיקון נפש שלהם על ידי סיגופים, כדי לשבר את הקליפות ולהבדיל המסכים המבדילים מהגשמה, אבל עתה, הדור הקרוב למשיח צדקנו, תיקונם קל ואינם צריכים לסיגופים, ותיקונם הוא על ידי אמונה שמאמינים באלקי עולם, ובאמונתם יחיו".

מען דארף נישט פאסטן 151 תעניתים, אויך נישט איין טאג, אבער די עצה איז אמונה, אז מיר וועלן זיך מחזק זיין אין אמונה און גלייבן באמונה פשוטה ותמימה אז הקב"ה פירט די וועלט, און זיך מחזק זיין אין די אמונה, וועלן מיר זוכה זיין צו האבן אלע תיקונים וואס מען דארף.

לאמיר זיך מחזק זיין אין דעם און האבן דעם ריכטיגן תיקון אויף אלע פגמים.

גוט שבת פינחס שפר

דברים שבלב

אויסצויגן פון די שיעורים אין 'שער הבטהון' פון ספר חובת הלבבות

פאר א רגע - לאמיר באטראכטן די לעבן ארום אונז

די עצה שטייט אין שער הבטהון, אבער עס איז נישט גענוג אז עס שטייט דארט, עס דארף שטיין אויפגעשריבן אויף אונזערע הערצער, און צו דעם קומט מען אן דורך התבוננות.

מען וועט אראפציפן מינוטן פון אונזער סדר היום און זיך מתבונן זיין אין די בריאה. די התבוננות וועט עפענען אונזערע אויגן און אויך רייכער מאכן אונזער לעבן. דער בליק אויף די וועלט וועט זיך טוישן. די כעס, די גערעגטקייט וועט אוועקגיין.

אז עס וועט אונטערקומען א שווערע סיטואציע וועט מען בלייבן רואיג אינערליך און אויסערליך. נישט נאר ווייל דער שכן זעט און עס פאסט נישט ער זאל זען ווי מען רעגט זיך - נאר ווייל איך בין רואיג פון אינעווייניג. איך קען און כווייט מיט א קלארקייט אז אלעס וואס פירט זיך מיט מיר, איז אויסגערעכענט און מיט א חשבון, אז אלעס איז לטובה, אז אפילו אז איך פארשטיי נישט ווי אזוי עס איז מיין טובה, האב איך צוטרוי אין הקב"ה אז קיין שום זאך אין די בריאה איז נישט רע, ווי עס דער לשון המדרש [מדרש רבה וירא] אין רע יורד מלמעלה.

דורך די התבוננות קומט א איד צו גלייבן אז אלעס איז לטובה, צו לערנען די דרכים פון הקב"ה און זיך היטן פון אריינפאלן אין כעס אדער אין ביטערניש.

אסאך מאל זעט עס אויס ווי א שווערע אויפגאבע. די איינדרוק ביים מענטש איז אז ער קען עס נישט דערגרייכן, אבער די טעות נעמט זיך פון דעם ווייל ער טראכט פון אייביג. א בעסערע עצה איז צו טראכטן אויף יעצט, אויף די מינוט, אז ער זאל זיך קענען איינהאלטן אויף די מינוט.

דער איד זאל טראכטן פון יעצט, די התבוננות זאל זיין אויף היינט, אז יעצט גייט ער מאכן א חשבון.

דאס וועט אים העלפן אז יעצט וועט ער זיך קענען מתגבר זיין, און איין התגברות וועט נאכשלעפן די צווייטע.

זאל הקב"ה געבן אז מען זאל קענען אנקומען דערצו און זיך משלים זיין אין די דרגה.

(ארויסגענומען פון שיעור 269)

א לענגערע צייט איז מעכיל געשטאנען צוגענאגעלט אויף איין ארט, ער האט נישט געקענט אראפנעמען די אויגן פון דער הערליכער ארטיסטישער בילד וואס איז געלעגן פאר אים. אין דער בילד האט מען געזען א געמאלענע אראנדזש, דאס בילד איז געווען א קונסטשטיק, דער מאהלער האט אריינגעלייגט אלעס אין דעם בילד, ער האט גארנישט פארגעסן, דער בילד האט יעדע שטריך פון דעם אראנדזש.

מען באוואונדערט דער מעהלער אז ער האט געקענט אפמאהלן אזא שיינעם בילד, אבער וואס איז מיט דער אראנדזש אליין? דער זעלבער אראנדזש וואלגערט זיך ביי דיר אין פרידזשידער און עס פאלט דיר אפילו נישט איין צו מאכן אן עסק פון איר, צו באוואונדערן ווי אזוי זי איז געשניטן אין רעפטלעך, שייך, סארטירט.

דער אראנדזש איז איין קלייניגקייט פון אונזער לעבן. מיר נוצן אים אלץ א ביישפיל. אבער אונזער גאנצער לעבן איז איין לאנגער קייט פון נישט באמערקן און אויפפאסן וואס עס טוט זיך ארום אונז.

עטליכע סיבות געבט דער רבי אן אין חובת הלבבות, וועלכע שטערן דעם מענטש פון ווערן א רעכטער בעל בטחון. צווישן זיי איז דער סכלות, און ווי דער רבי דרוקט זיך אויס:

אחד מהמפסידים הוא הסיכלות בענין הבורא ומידותיו הטובות.

די סכלות לאזט נישט דעם מענטש אנצוקומען צו די אנערקענונג אז דער בורא כל העולמים פירט די וועלט - אז די וועלט איז א הערליכע ווערק.

פון וועלכע סיכלות רעדט מען? מען רעדט פון די סיכלות אז א מענטש לעבט אפ די יארן און איז זיך נישט מתבונן אין די חסדים וואס הקב"ה טוט מיט אים אויף טריט און אויף שריט, ווי אזוי ער שטעלט אים אהער א שיינער און שלימות'דיגער וועלט - אן וואס ער זאל זיך דארפן פלאגן אויף איר.

די עצה אויסצורייסן די סכלות איז אז מען זאל זיך יא מתבונן זיין אין איר, מען זאל אנהייבן אריינצוקוקן אין יעדן חלק פון דאס וועלט, און זיך עפענען די אויגן.

די שיעורים ווערן אויפגעלייגט חזקאים די וואך - מען קען עס הערן ביי נומער 4 [נאכן אויסוועלן די שפראך וואס איר ווילט הערן]

שליסט זיך אויך אן אין די צענדליגע שוונטער איין איבער דער גארער וועלט וועלכע האבן געמאכט א טויש אין זייער לעבן - קלינגט: פון ארץ ישראל 02-30-11-300 • פון אמעריקע 151-86-130-140 • פון ענגלאנד 0-330-3900-489 • פון בעלגיע 0-380-844-28

השגחה פרטית האטליין אידיש. העברעאיש. ענגליש.

פון אוסטריע 613-996-10005 • פון דרום אפריקע 87-551-8521 • פון ארגענטינע 3988-4031 • פון אוקריינע 380-947-100-633 • פאר דער פריוון אפטיילונג פון די השגחה פרטית האטליין דרוקס 4 ביי די מיין מענין

ניסיון שבכל יום

וואונדערליכע השגחה פרטית געשיכטעס דערציילט אויף די השגחה פרטית האטליין

א קליינע מצוה - א גרויסע ריווח

עס דערציילט ר' יעקב:

פאר לאנגע יארן שטיי איך אין שפיץ פון א גרויסע קעטערינג פירמע. עס האט ברוך ה' א גוטער נאמען און די אפקלאנג איז זייער גרויס און גוט. דער עולם גלייכט עס און איך פארדין פון דעם זייער שיין.

איך א טאג טרעף איך א חבר אין שול. ביי יענעם איז געבוירן געווארן א אינגעל. מיר זענען זייער נאנט, איך האב אים געפרעגט ווען דער ברית איז און ער זאגט מיר אז מארגן איז דער ברית.

וויסנדיג אז ער איז א שוואכער בעל יכולת האב איך זיך פארגעשטעלט אז ער וועט נישט באשטעלן ביי מיר די ברית סעודה, נאר נעמען פון אן ארגאניזאציע און זיך אן עצה געבן.

עס איז טאקע אזוי געווען, אבער דאך האט ער מיר געבעטן א טובה צי איך קען אים קאכן די פלייש אויף די סעודה. איך האב מסכים געווען - עס איז דאך א מצוה און אנגענומען די באשטעלונג.

האלטנדיג נאך א לאנגער טאג ארבעט האב איך געוואלט אהיימגיין, אבער איך דערמאן זיך פון די הבטחה. איך בין געגאנגען צו די פריזער און זיך געגרייט ארויסצונעמען פלייש. עס איז געווען א געפאקטע פריזער מיט פלייש און מיטאמאל באמערק איך אז די פריזער ארבעט נישט. איך האב באטראכט די פריזער און איך האב באמערקט אז עס איז א קלייניגקייט, די פריזער איז פשוט נישט איינגעשטעקט אין די לעקטער.

איך האב געגעבן א שטעק איין די פריזער און עס האט אנגעהויבן צו ארבעטן מיט א פרישקייט.

דא האב איך געזען די כח פון העלפן א צווייטן איד. איך האב געמיינט אז איך העלף יענעם אבער למעשה האב איך זיך אליין געהאלפן.

ווען עס בלייבט ווען אזוי - וואלט איך שאדן געהאט גרויסע געלטער, אבער אין זכות פון טון א טובה פאר א צווייטן איד האב איך פארדינט פון דעם אסאך געלט.

א זאל מיט א פאטאגראפירער - ווען עס פארגלוסט זיך דיר

איך צוגרייטונג צו די חתונה פון מיין טאכטער תחילת, האב איך זיך אנגעהויבן אראנדזשירן מיט אלע הכנות וואס עס נויטיגט זיך פאר די חתונה.

צווישן אנדערע האב איך אנגערופן דער פאטאגראפירער און באשטעלט ביי אים אז ער זאל קומען מאכן בילדער ביי די חתונה.

איך האב שוין געוואלט שליסן מיט דעם פאטאגראפירער, אבער ערשט האב איך געוואלט האבן א הסכמה פון דער מחותן אז אויך ער זאל צושטימען צו נעמען דעם זעלבן פאטאגראפירער.

דער פאטאגראפיסט האט מיר בארואיגט זאגנדיג אז ער שרייבט עס נאכנישט אויף, אבער אויב עס וועט זיין באשערט אז איך זאל זיין די פאטאגראפירער ביי די חתונה וועל איך עס זיין.

”דו רעדסט מיט אזא אמונה, מסתמא ביסטו א מלומד בניסים”.

”יא”, האט דער פאטאגראפירער באשטעטיגט מיין הערה, און דערביי דערציילט אז אין ירושלים איז פארבליבן געציילטע משפחות וועלכע פירן זיך נאך אזוי וואס אמאל אז זיי באשטימען חתונה צוויי וואכן פאר די חתונה.

זיי זענען צוגעוואוינט צו מיר און נוצן מיר ביי אלע זייערע שמחות, און אפילו אז געווענליך בין איך שוין באשטעלט וואכן פריער האט זיך אייביג געמאכט אז די נאכט וואס זיי באשטימען די חתונה בין איך פריי.

”נישט נאר איך בין פריי, נאר זיי האבן א מנהג חתונה צו מאכן אין איין געוויסער זאל. יענער זאל איז דירעקט א פאפולערע זאל. מען באשטעלט שוין אין איר מיט מאנאטן פריער, אבער אייביג איז עס ליידיג אין די נאכט

מיין טאכטער האט זיך אויפגעוועקט

איך האב ברוך ה' א לעבעדיגע און א געזונטע טאכטער.

זי איז א ווילדע סארט און טאנצט ארום אסאך. ביי קינדער, ווי ביי קינדער, האט זיי איינמאל געטראסקעט. עס איז נישט די ערשטע מאל וואס זי פאלט אראפ. מיר זענען געווען זיכער אז זי וועט וויינען אביסל און זיך בארואיגן, אבער עס האט נישט פאסירט. דאסמאל איז דאס קלאפ געווען זייער ערנסט, מען האט איר געדארפט אריינפירן אין שפיטאל אויף א באהאנדלונג.

מען איר אריינגעפירט אין שפיטאל און דארט האט זיך ארויסגעשטעלט אז דער מצב איז קאמפליצירט. די דאקטוירים אין לעיקוואד האבן געזאגט אז די פאל האט געשאדט איר לעבער און איר הארץ - אז זי אנגעוויזן אויף רחמי שמים מרובים.

מיר זענען געווען זייער צושטורעמט און צוקלאפט, אבער ערגער פון אלעס איז געווען אז זי איז געשלאפן און זיך נישט אויפגעוועקט.

”ווען זי וועט זיך אויפועקן - וועט מען זען”.

די דאקטוירים האבן געגעבן צו פארשטיין אז זי מוז זיך ערשט אויפועקן אז מען זאל קענען ווייטערגיין מיט איר.

אין איינס פון די טעג בין איך אהיימגעקומען פון שפיטאל אויסטערליש פארקלעמט. די מצב האט מיר צוטרייסלט, אבער מער ווי דעם איז געווען אז זייענדיג דארט האט מיר א באאמטער באוואשן פון קאפ ביז פוס זאגנדיג אז די גאנצע מצב איז מיין אחריות, און האט מיר באזידלט אז ווי איז געהערט געווארן אזא זאך אז מען לאזט קינדער אויף הפקר. זיינע ווערטער זענען געווען א קלאפ אויף א קלאפ - עס האט מיר מוראדיג געבאדערט.

טראכטנדיג אזוי פון וואס עס איז געשען, קלינגט מיר אריין א חבר. דער איד הייבט אן פרעגן וואס עס טוט זיך און מיר אנגעהויבן ערמוטיגן אז עס וועט זיין גוט און מיר געגעבן גוטע ווערטער.

נו, טראכטנדיג, אז א דאגה איז גוט אויסצושמועסן מיט א חבר, האב איך אים געוואלט דערציילן איבער די געשעעניש, אבער דאן האב איך זיך בארעכענט אז עס איז לשון הרע און זיך איינגעהאלטן.

אראפלייגענדיג די טעלעפאן האב איך הנאה געהאט אז איך האב זיך געקענט שטארקן אויף די נסיון, און זיך געוואנדן צו הקב"ה זאגנדיג אז אזוי ווי איך האב

מפיצים אמונה ורואים ישועות

מיט עטליכע חדשים צוריק האבן מיר דערהאלטן א שיינע תרומה פון א איד. דער איד האט געזאגט אז ער געט די תרומה האבנדיג א שטוב אן אלטער בחור וועלכע דארף א שידוך. מיר האבן אים אנגעוויינט און בזכות די צדקה זאל ער זען א ישועה. א שטיק צייט שפעטער שטיינדיג פארן דרוקן א גליון האבן מיר זיך געוויינט אין געלט און מיר האבן זיך נאכאמאל פארבינדן צו אים און געפרעגט צי ער וויל נאך אמאל תרום זיין. דער איד האט געזאגט אז ער קען נישט יעצט רעדן - אז ער וועט צוריקלינגען אביסל שפעטער. ער האט טאקע צוריקגעלינגען און דערציילט אז ער זיצט יעצט ביי די שידוך שליסן פון זיין זון בשעה טובה.

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

פון טיפן הארצן וויל איך איין באדאנקען פאר די שיינע באלערנדע שיעורים, די גליונות, די שמועסן, די הערליכע פלאטפארמע וואס איר שטעלט צו. עס איז מדיה נפשות אין פשוטן זין פון ווארט. איך ווייס אז עס איז שווער צו מעסטן די רעקאציע. רוב מענטשן דערציילן נישט ווי אזוי זיי דערקוויקן זיך מיט דעם, פאר א מענטש איז שווער ארויסגעבן צפונת לב, אבער איך זאג איין, פון מיין עקספיריענס, או עס איז מדיה נפשות און זייטס ממשיך וויל איר האט א גרויסער זכות.

וען זיי ווילן חתונה מאכן אין איר".
עס הערט זיך א חידוש, אבער ביי זיי איז עס א פשוטע זאך.

הערליכע נייע שייך - בלוזי מיט אמונה

עס רעדט דא שמעון פון די שטאט בני ברק:
מיין מעשה הייבט זיך אן אפאר חדשים צוריק ווען מיין בני בית איז
אהיימגעקומען פון די ארבעט מיט צוריסענע שייך.
נו, מיט צוריסענע שייך קען מען נישט גיין, עס איז בזיונות. עס איז געווען
קלאר אז זי דארף נייע שייך, אבער איך האב נישט געהאט פון וואו צו נעמען.
איך האב אריינגעקלינגען אין באנק צו הערן אויב עס איז דא געלט אין די
קאונטע, אבער איך האב דארט מגלה געווען דער סוד - וואס איך האב שוין
געוואוסט פון פריער - אז די קאסע איז ליידיג.
טראכטנדיג וואס צו טון האב איך געזאגט פאר מיין פרוי אז זי זאל ארויסגיין
אין גאס קויפן און השי"ת וועט שוין העלפן. אין הארצן האב איך געטראכט
אז דער סדר העולם איז דאך אז פרויען קויפן קיינמאל נישט איין ביי די
ערשטע געשעפט און ביני לביני וועט שוין עפעס ווערן.
זי איז ארום אין עטליכע געשעפטן און געטראפן גוטע שייך אבער פאר א
גוטע פרייז.
נישט האבנדיג קיין געלט און זייענדיג אין גאס איז זי ארויף צו אירע עלטערן
און דערציילט אז זי זוכט שייך און זי טרעפט נישט.
איר שוועסטער הערנדיג דאס האט זיך געגעבן א רוף אן צו איר.
"אינטערעסאנט! איך האב לעצטענס געקויפט שייך אבער עס פאסט מיר
נישט, די געשעפט וויל עס נישט צוריקנעמען - אפשר וועט עס זיין גוט
פאר דיר".
זי האט עס אנפראבירט און וואונדער! די שייך האט איר געפאסט וואונדערליך.
איך האב געזען אז מען קען האבן נייע שיינע שייך - אן געלט - בלוזי מיט
אמונה.

ווייניגער ארבעט - מער געלט

עס רעדט דא אהרן:
אין א טאג זיך איך אין שול און כ"לערן.
אזוי זיצנדיג זעה איך ווי מ'מאכט א סיום אין שול. די סיום האט דערוועקט
אין מיר קנאה. עס איז דא סיומים פון אידן מתמידים, אבער דא איז געווען
א סיום פון ארבעטס אידן וואס האבן אנגעהויבן לערנען א געוויסער שיעור
און דא זענען זיי מסיים א מסכתא.
עס האט מיר געציפט, וואו בין איך אויף די וועלט?
די וועלט זאגט אז צו א סיום איז יעדער א מחותן. איך האב זיך צוגעזעצט צו
די סיום און כ'טרעף דארט מיינער א באקאנטער. אויך ער איז אן ארבעטער.
איך זע אים זיצן און כ'פרעג אים צי ער איז אויך מסיים?
ניין, איך זיך נאר דא.
זעננדיג מיין שאלה און דערקענענדיג אין דעם א שטיק ווייטאג, האט ער
זיך געגעבן א רוף אן צו מיר - אפשר מאכן מיר א שיעור. איך האב זיך
ארויפגעכאפט אויף דעם. בס"ד האבן מיר געטראפן א מגיד שיעור און דער
שיעור איז אריין אין שוואונג.
די מעשה וואלט זיך געקענט ענדיגן דא מיט דער סיום, אבער עס ענדיגט
זיך נישט דא.
עס איז געווען אין יענע תקופה ווען א איד רופט מיר אן און פרעגט מיר צי
איך וויל ארבעטן פאר אים. דער איד נוטיגט זיך אין די פאך וואס איך טוה
דערין.
מיר האבן געשלאסן דאס געשעפט!
ביי יענער איד ארבעט איך ווייניגער ווי אמאל און איך פארדין אסאך מער.
איך האב געזען מיט א קלארקייט אז פון לערנען שיעורי תורה מיט א
קביעות פארדינט מען געלט און מער צייט, און מען כאפט אויך אריין
ביידע וועלטן.

זיך געשטארקט און נישט
געעפענט דאס מויל זאל הקב"ה
מידה כנגד מידה עפענען דאס מויל פון
מיין קינד.

עס איז נישט אריבער קיין האלבע שעה, און
מיין ווייב קלינגט מיר אן באגייסטערט און געריט ביז
טרערן אז דאס קינד האט זיך אויפגעוועקט.
מיר זענען נאך געווען אין שפיטאל א שטיק צייט. דאס קינד
איז אריבער אסאך באהאנדלונג אבער ברוך ה' אז היינט איז
זי געזונט און שטארק.
די כח פון איין שמירת הלשון.

אן בעטן ביי אנדערע

איך בין אריבער זייער א שווערע תקופה אין מיין לעבן. איך
האב פשוט נישט געהאט קיין געלט. איך האב נישט געוואוסט
פון וואו כ'וועל האבן די נעקסטע שקל.
אסאך מענטשן מוטשענען זיך אויף פרנסה, אבער ביי א גרויס
חלק פון זיי איז דא אן אויסקוק. זיי האבן א הכנסה און עס
איז נישט גענוג אדער קומט עס נישט פונקטליך באצייטנס,
איך האב גארנישט געהאט ביי מיר.
די ענגשאפט און פארלוירענדיקייט איז געווען זייער שטארק.
אין די צייט האב איך מתפלל געווען פאר'ן בורא כל העולמים
מיט א מורא'דיגע כוונה. איך האב געבעטן און געבעטן און
געזען וואונדערליכע זאכן, און כ'ווייל עס מיטטיילן דא.
איין טאג זייענדיג געדרוקט האב איך באקומען א טעלעפאן
קאלל פון א מוסד. עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז פאר א
לענגערע צייט האבן זיי איינקאסירט געלט פאר א געוויסע
זאך אבער עס איז זיי נישט געקומען דאס געלט. זיי האבן
געוואלט וויסן וואס צו טון מיט דאס געלט.
די געלט איז נישט געווען מיינע נאר פון מיינע עלטערן. איך
האב געפרעגט מיינע עלטערן וואס צו טון מיט דאס געלט, און
זיי האבן עס געגעבן פאר מיר.
עס איז געווען א שיינע סומע און אויך א סייעתא דשמיא
פארוואס זיי האבן פונקט געקלינגען צו מיר, אבער דאס איז
געווען די ערשטע נתינה.
א שטיק צייט שפעטער דערציילט מיר מיין מאמע אז איר
שכינה וויל אויסצאלן שכר לימוד פאר אידן וואס לערנען
תורה. זי האט געמאכט א חשבון וויפיל עס קאסט מיר שכר
לימוד און עס גענומען אויף זיך.
אזוי איז מיר אריינגעקומען געלט פון נאך ערטער. די
שיינקייט איז געווען אז איך האב קיין איינעם נישט געבעטן
קיין טובות, איך האב נאר געבעטן פון הקב"ה, דאס איז
געווען די איינציגסטע השתדלות וואס איך האב געטון, און
ברוך ה' אז מען האט געזען גרויסע ישועות.

נעם דו אויך א חלק אין די באוועגונג אויסצושפרייטן אמונה איבער די וועלט

און זיי זוכה צו די הייליגע הבטחה פון זוה"ק
צו האבן קינדער און קינדס קינדער יראים ושלמים
רוח יעצט אריין: 02.6313.742 אדער אין ליון פון השגחה פרטית 02.30.11.300 | דריקט 6

בעמדות נדרים פלוס טניף 902 חשבון 57390056	העברה לבנק לאומי ל.ת.ד. 5475 ירושלים	משלוח בדואר ע"ש השגחה פרטית
--	---	--------------------------------

טייערע ליענער

אויב ווילט איר מזכה זיין די מתפללים אין אייער בית המדרש
אדער פארטיילן די רייכע גליון אין אייער געגענט

פארבינדט זיך מיט אונז
אויפ'ן נומער - 9722-6-313-742

לעת עתה ווערט אונזער גליון דאמי נאר פארשפרייט אין די
מעילס אדער אין די געדורקטע קובצים פון די גליונות.

מיר האפן זייער שטארק אז בקרב וועלן מיר קענען דרוקן
עקסטער אונזער גליון אבער אויך דערווייל שטעלן מיר צו די
מעגליכקייט איר זאלט עס קענען דרוקן פאר א מינימאלישע פרייז.

קלינג אריין ספיר דעם טעם.

צענדליגע טויזנטע
אידן פון די גאנצע
וועלט
לעבן א בעסערע און
געשמאקערע לעבן
אדאנק די השגחה
פרטית ליניע

זיי דו אויך פון די
גליקליכע - מאך
דעם טעלעפאן
קאלל
און הייב אן לעבן
א רואיגערע און
בא'טעמ'טע לעבן פול
מיט מנוחת הנפש און
ישוב הדעת

פון ארץ ישראל
+972-30-11-300
פון ארה"ב
151-86-130-140
פון אנגליה
0-330-3900-489
פון בלגיה
0-380-844-28
פון ארגנטינה
398-840-31
פון דרום אפריקה
8755-18-521
פון אוקראינה
380-947-100-633

לשונם הזה השגחה פרטית בספרים הקדושים

פון די תפילה זעט מען ווי שטארק א מענטש איז אנגעהאנגען אין הקב"ה

כאן גנוח תוכן התפילה, דאינו נכנס במסגרת של בקשה גרידא, אלא הכרה בתלות של האדם בבוראו, ושכל נתינת צורכו היא בידו, והביטוי לזה הוא התפילה, שאינו גדר בקשה על דבר מסויים, אלא תליית עיניו אל ה', וכך בראנו השי"ת שאנו נושאים עינינו אליו ומקבלים ממנו את צורכנו. ואין שום מקום לקושיא על מהות התפילה, מענין כל דעבד רחמנא לטב עבד, ומענין גדולת הבורא יתברך שמו וקטנות הנברא, כי אין כאן הבעת הרצון של הנברא לפני ה', אלא תליית עיניו אל השי"ת, וכך הוא נברא שיהא כל צרכיו ניתנים לו על ידי שהוא מכיר ומביע את תלותו בבורא יתברך שמו.

(ברכת ציון יב עמוד קנז)

חורך שמירת הדיבור אין שבת איז מען ממשיך די שפע אויף די גאנצע וואך

תכלית רצונו ית' שהיתה בבריאת העולם שיהיו טובו וחסדו נמשכים לעולם על ידי מעשי התחוננים, שיהיו מעוררים וממשיכים השפע העליון לעולם על ידי

אתערותא דלתתא [-התעוררות מלמטה]. וכדכתיב "ויקח ה' אלקים את האדם ויניחאו בגן עדן לעבדה ולשמרה", ואך כי על פי ראשית רצונו ית' בתכלית הבריאה לא היתה צריכה לזה התעוררות שעל ידי מעשה בפועל ממש, אלא היה די להם לזה בדיבורי תפלה ובקשה לפניו ית' שיהיו מעוררים ומעלים בהם את רצונם ויחולם לחסדו ית', ועל דים יהיה בכוחם להמשיך לעולם שפע טובו ית' מלעילא [מלמעלה]. ... וכמו שהוא גם עתה בכוח הצדיקים כדאיתא בספיה"ק מאור ושמש בשם הרה"ק מנעסכ"ז ז"ע: כי הגם שפרנסת האדם צריך שישתדל אחריה, וכמו שכתוב "וברכך ה' אלקיך בכל אשר תעשה", יוכל זה להיות גם כן על ידי דיבורי תורה ותפילה, וכמו שאמרנו חז"ל לענין "מגדף" - עקימת שפתיו הוי מעשה, ומדה טובה מרובה על אחת כמה וכמה. ועל ידי חטא עץ הדעת אבדה מדה זו מן העולם, ונסבב על ידי זה שתהיה האתעוררות דלתתא על ידי כח העשיה דוקא, ... ובחינה זו קיימת ועומדת בבני ישראל על ידי קדושת שבת קודש, וכמו שדרשו חז"ל על הפסוק "ודבר דבר" - שלא יהא דיבורך בשבת כדיבורך בחול. ועל ידי שמירת הדיבור בה בקדושה בסור מרע ועשה טוב, יהיה מתעורר ומתגלה על ידו בחינת הרצון דקדושה, ויהיה בכוחם להמשיך בהם כל ברכאן דלעילא ותתא על דרך שהיה רצונו ית' בבריאת העולם.

בשם הרה"ק מנעסכ"ז ז"ע: כי הגם שפרנסת האדם צריך שישתדל אחריה, וכמו שכתוב "וברכך ה' אלקיך בכל אשר תעשה", יוכל זה להיות גם כן על ידי דיבורי תורה ותפילה, וכמו שאמרנו חז"ל לענין "מגדף" - עקימת שפתיו הוי מעשה, ומדה טובה מרובה על אחת כמה וכמה. ועל ידי חטא עץ הדעת אבדה מדה זו מן העולם, ונסבב על ידי זה שתהיה האתעוררות דלתתא על ידי כח העשיה דוקא, ... ובחינה זו קיימת ועומדת בבני ישראל על ידי קדושת שבת קודש, וכמו שדרשו חז"ל על הפסוק "ודבר דבר" - שלא יהא דיבורך בשבת כדיבורך בחול. ועל ידי שמירת הדיבור בה בקדושה בסור מרע ועשה טוב, יהיה מתעורר ומתגלה על ידו בחינת הרצון דקדושה, ויהיה בכוחם להמשיך בהם כל ברכאן דלעילא ותתא על דרך שהיה רצונו ית' בבריאת העולם.

(נחל איתן, פרשת בא)

רעגן קומט פון הימל - נאר חורך תפילה

ומה טעם לא המטיר? לפי שאדם אין לעבוד, ואין מכיר בטובתן של גשמים. וכשבא אדם וידע שצורך הם לעולם, התפלל עליהם וירדו, וצמחו האילנות והדשאים.

(רש"י בראשית ב,ה')

די שפע קומט אראפ פון אויבן - חורך די תקוה פון א מענטש

"ראשית הבריאה בתקוה" - שכל התחוננים מצפים לשפעת עליונים על ידי תפלה או שיר. כתיב "בראשית ברא אלקים" - אין ראשית אלא תקוה. אין הצמצום עשוי כי אם לצפות שיכנסו בו קו אין סוף ב"ה, וזה קו לשון "קיווי ותשוקה". בא וראה, כל הבריות נבראו בלא שלימות, שנאמר "יאשר ברא אלקים לעשות" שיעשו אחר כך בהמשכם השפע לשלימותם, או במעשים טובים או בתפלה או בשיר. ... הדשאים עמדו על פתח הקרקע ולא יצאו עד שהתפלל עליהם אדם הראשון. הלבנה מקבלת מן השמש. "אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף" - שהשפע נשקף מלמעלה וממתין לתקוה שתצמח מלמטה מן הארץ. תקות אמת שהוא הבטחון של אמת שבטוחים בהשגחה, וכל שאר בטחונות בהשתדלות הם בטחונות של שקר, ובטחון ב'ה' הוא בטחון אמת.

... וכל המקוה תפלתו עולה בלי אמצעי, לא על ידי מלאך, אלא "לישועתך" דייקא, כמו שמדבר לנוכח, לא על ידי שליח. ... המקוה תמיד בשמחה בלי צער, כי המצטער תמיד הוא ביגון וחושה שאין לו תרופה, אבל מקוה אינו מצטער כי הוא מקוה תמיד, ואפילו אם יתמהמה מחכה, נמצא התקוה מחיה אותו. ומי שאינו מקוה מיד מת, ונשאר רחוק מהשם, ונעש על שאינו מקוה לה'. ומי שהוא מקוה נאמר בו "גם כי אשב בחשך, ה' אור ליי" ה' דייקא, "לישועתך קוית ה'." (אצרות רמח"ל, דרוש בענין הקיווי, עמוד רמז)

חורך תפילה איז מען מגלה די אמונה

התפלה כהוגן הוא תיקון העולם ... כי ענייני התפלה, בדרך כלל הוא, שמבקש מה' שימלא צרכיו אשר יחסר לו. אם כן בוז גופא מתבלטת הכוונה כמו בענייני הברכה שמקודם האכילה אשר בזה שעושה הברכה הוא מקנה לה' הארץ ומלאה, ומשום כך משפיע לו ה' כל טוב, כך הוא בתפלה שמגלה אמונתו בה' שהכל בידו וממנו כל נמצא, וזהו קבלת עול מלכות שמים, ולכן משפיע ה' עליו הצורך לו, כי על ידי התפלה גרם שירדו גשמים והאדמה תוכל למלא התפקיד שהוטל עליה, להוציא פרי תנובה כי צורך העולם בהם.

(אש דת עמוד קמה)

א נקודה פון דער וואונדערליכער שיעור פון הרה"צ ר' בעריש שניעבאלג שליט"א אז עס איז דא ראיגקייט איז דא א ברכה

עס קען זיין אז ווען הקב"ה האט באשאפן די וועלט האט ער צוגעשטעלט פאר'ן מענטש אלע זיינע געבוריכן. ווען אדם הראשון האט געזינגט איז נגזר געווארן אויף אים די גזירה פון 'בזעת אפך'. מיר ווייסן אז נח איז געבוירן געווארן אין די זעלבע צייט ווען אדם הראשון איז נסתלק געווארן פון די וועלט. אין יענער צייט איז אראפ א תקוה אויף די וועלט - אפשר גייט זיך ענדיגן די פלאג פון די וועלט. ווען א מענטש דאגה'ט פעלט אים די מעגליכקייט צו קענען טראכטן אויף פרישע זאכן. איינמאל אז ער האט האפענונג - קען ער טראכטן אויף פרישע זאכן. ווען אדם הראשון איז נסתלק געווארן פון די וועלט איז אריין א העפענונג אין די בריאה און די האפענונג האבן זיי אריינגעגעבן אין דער טרייסט פון די וועלט. זיי האבן עס ארויסגעגעבן אדער מתפלל געווען צו איר מיט'ן געבן א נאמען. די געשעעניש איז א לימוד פאר יעדן איד. - עס לערנט אים אויס אז מען זאל נישט דאגה'נען און לעבן אין דאגה נאר האבן האפענונג - ווייל מיט האפענונג קען מען אנקומען זייער ווייט.

א פינטעלע ליכטיגקייט אויסצויגן פון שיעורי המשפיעים אין האטליין

אין די וואכענדיגע פרשה לערנען מיר איבער די לידה פון נח. דער פסוק זאגט עדות אז ווען למך איז אלט געווען הונדערט צוויי און אכציג יאר האט ער געבוירן נח. ביים געבורט האט מען געגעבן א נאמען פאר נח - נח און די סיבה דערפאר איז געווען ווייל למך האט געזאגט זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו, מן האדמה אשר אררה ה"י. אויפ'ן ארט שמועסט רש"י אויס אז די טרייסט וואס נח האט געברענגט פאר די וועלט, ווייל נח איז געווען די ערשטע אין די וועלט אריינצוברענגען פאר די וועלט אזא זאך ווי אן אקעראיזן. ביז דעמאלטס איז די ערד געווען הארט און פארשטיינערט, מען האט נישט געוואוסט ווי אזוי מען קען איר איבערדרייען צו א פרוכטיגע ערד. ווען נח איז געקומען האט ער אנטדעקט דער אקער אייזן - ווי אזוי מען קען פלאצן און מען האט געקענט אנהייבן צו געניסן פון די ערד. אויבאויף איז זייער שווער. ווי אזוי האט מען שוין געוואוסט ווען נח איז געבוירן געווארן אז ער גייט אנטדעקן די פאטענט פון אקערן די ערד? דער רש"י אויפ'ן ארט זאגט אז עס איז געווען א תפילה אויף לעתיד, אבער בפשטות זעט נישט אויס אזוי.